

ανάκτορα τὰ ποικίλα ἐπίσημα καὶ ἡμιεπίσημα ὀχήματα, καὶ ἡσυχάζομεν.

Χθὲς περὶ τὴν 9ην ὥραν ὁ πρωθυπουργὸς παρῆν εἰς τὰ ανάκτορα εἰς τὸ τσαϊ, ἔπειτα δὲ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως.

Παράστημα ἀντηλλάγησαν βουλγαρικά εἰς τοὺς ἰδιούς μας καὶ ἑλληνικά εἰς τοὺς ἀκολούθους τοῦ ἡγεμόνος.

Σήμερον ἀνεχώρησε περὶ τὴν 11 καὶ ἡμέσειαν ὁ ἡγεμὼν καὶ ἔτσι τελειώνει καὶ αὕτῃ ἡ δουλειά.

Τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως Ἀσλάνη ἐπερλίωσε χθὲς ὁ ἀνακριτὴς κ. Δραγοῦμης. Ἦδη πρόκειται νὰ ἐκδώσῃ πρότασιν παραπομπῆς ἢ μὴ εἰς τὸ Συμβούλιον ὁ κ. εἰσαγγελεὺς, ὅστις καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα εἶνε ὑπὲρ τῆς παραπομπῆς, ἀν καὶ ἡ εἰσαγγελία ἀπὸ τοῦδε ἐσχημάτισε πεποίθησιν περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Ἀσλάνη, ἢν θὰ ζητήσῃ ἀπ' ἀκροατηρίου. Ἡ νέα σύνοδος τοῦ ἐνταῦθα κακούργιοδικείου ἀρχεται ἀπὸ τῆς 30 Ἀπριλίου. Δικασθῆσονται δὲ καὶ αἱ δύο δίκαι, ἡ τοῦ Ἀσλάνη ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως καὶ ἡ τοῦ Χανιώτη ἐπὶ κλοπῆ.

Ἄριον λοιπὸν ἡ μεγάλη ἐορτὴ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου μὲ ρήτορα τὸν Γεννάδιον.

Ὁ ἀκατάβλητος χοροσυνθέτης κ. Ν. Μηλιαρέσης λίαν προσεχῶς θὰ ἐκδώσῃ ὅλα τὰ ἔργα του ἐν Ἰταλίᾳ, ἀξίως διὰ τοῦτο πάσης ὑποστηρίξεως.

Ο ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πάτραι, 21 Ἀπριλίου 1883

Τὴν 10ην ὥραν τῆς παρελθούσης Τρίτης πλήθος πολὺ περιέμενον εἰς τὴν προκυμαίαν διὰ νὰ ὑποδεχθῆ τὸν κ. Δεληγιάννη, ἀφικνούμενον, κατὰ τὰ ἀνακοινωθέντα, τὴν ὥραν ἐκείνην.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας ἐφάνη ἐρχόμενον ἀτμόπλοιον καὶ ἀμέσως ἐξεκίνησαν αἱ λέμβοι μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ μουσικὴ κατήρχετο ἐκ τῆς πλατείας παιανίζουσα, βεγγαλικά φῶτα ἀνήρθον καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν περιεμένετο ν' ἀποβίβασθῇ ὁ κ. Δεληγιάννης.

Ἄλλ' ὅσα ἀπάτη!

Δὲν ἦτο τὸ κομίζον τὸν κ. Δεληγιάννην ἀτμόπλοιον, ἀλλ' ἡ Ἴρις, ἡ ὁποία πρὸ ὀλίγον εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ τοῦ λιμένος κατευθυνομένη εἰς Κόρινθον καὶ ἡ ὁποία ἐπέστρεψεν διὰ νὰ παραλάβῃ τὸν μείναντα ἔξω μηχανικὸν τῆς.

Ἡ ὥρα ἐν τούτοις παρήρχετο, ἀτμόπλοιον ἄλλο δὲν ἐφαίνετο, καὶ διὰ τοῦτο ὁ κόσμος ἤρχισε ν' ἀποχωρῆ. Ἄλλως τε ψυχρὸς ἄνεμος ἤρχισε νὰ κατέρχεται ἐκ τῶν ὀρέων καὶ ἐκινδύνευον οἱ ἄνθρωποι νὰρπάξωσι καμμίαν Δεληγιαννίτιδα, κατὰ τὴν ἐκφρασιν ἐνὸς δικηγόρου.

Ἐφθασε τὸ μεσονύκτιον καὶ τότε μόλις ἐφάνη κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου ἀμυδρὸν τὸ φῶς ἀτμοπλοίου.

Καὶ ἰδοὺ πάλιν αἱ φωναὶ τῶν λεμβούχων, ἡ μουσικὴ παι-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 4'3)

Ὁ κήπος, ὃν περιβάλλουσι τοῖχοι κατὰ μῆκος τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι δενδροστοιχίαι, εἶναι εὐρύς, κατὰφυτος ἐκ λοχμῶν, ἐριμμένων φιλοκάλως καθ' ὅλα τὰ μέρη μετὰ ὠραίου λειμῶνος εἰς τὸ ἡραιωμένον κέντρον ὑπὸ μεγαλοπρεπῶν καλαθοειδῶν πρασιῶν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λειμῶνος δεξαμενὴ μετὰ πίδακος, ἐκτινάσσοντος περὶ ἑαυτὸν τὸ ὕδωρ, ὡς βροχὴν ἀδαμαντίνην. Εἰς τὰς δενδροστοιχίας καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων τὰ πτηνὰ κελαδοῦσι.

Τὸ μέρος τοῦτο εἶναι ἀληθὴς Ἑδέμ· μικρὰ γωνία τοῦ Παρδεισοῦ.

Ὁμοί! ἡ τερπνὴ αὕτη κατοικία, ἐν ἣ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ χαρὰ καὶ εὐθυμία, τρυφερὰ βλέμματα, θελκτικὰ μειδιήματα, παιδικοὶ εὐθυμοὶ γέλωτες ἢ γλυκὰ ψιθυρήματα ἐρωτικῶν

ὄντων, εἶναι κατοικία παράφρονος νεάνιδος, ἧς τὸ λογικὸν φαίνεται ὅτι διὰ παντός ἐξέλιπε.

Καὶ μολαταῦτα τὴν περιποιῶνται τόσον πολὺ, ἔχει θαλαμηπόλον ἡμερωτάτην, ὑπομονητικὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων, πρόθυμον νὰ ἰκανοποιήσῃ ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας τῆς ἀσθενούς παιδός, καὶ ἐπαγρυπνοῦσαν διηνεχῶς ἐπ' αὐτῆς. Παρ' αὐτῆ καὶ δι' αὐτὴν διαμένων ἐν τῷ οἴκῳ ὑπῆρχε σοφὸς φρενολόγος ἱατρός, ὁ δόκτωρ Λέγενδρος, ἀνὴρ πεντηκοντούτης λίαν πεπειραμένος, τοῦ ὁποίου αἱ τρίχες προῶρως ἐλευκάνθησαν διὰ τῆς ἀκαταπαύστου ἐργασίας.

Ὁ δόκτωρ Λέγενδρος οὐδέποτε διηύθυνε νοσοκομεῖον, οὐδὲ κατέλαβε θέσιν ἐν τοῖς τοῦ κράτους ἢ τοῖς τῶν Παρισίων, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν περιφανὴς διὰ τῶν πολλῶν συγγραμμάτων του περὶ τῶν νευριτίδων καὶ ἐν γένει περὶ ὄλων τῶν πνευματικῶν παθήσεων.

Προσηνέχθησαν αὐτῷ ὑψηλαὶ θέσεις, ἃς δὲν ἐδέχθη, ὅπως τηρήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ μείνῃ ὅλως ἀφωσιωμένος εἰς τὰ ἔργα του. Ὁ δόκτωρ Λέγενδρος πλεῖστα συνέγραψεν, ἀφιερῶσας τὸν βίον του εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀφωσιωθείς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ δὲν ἐπλούτισε. Τὰ συγγράμματά του πωλοῦνται, ἀλλὰ τὰς μεγάλας ὠφελείας καρποῦνται οἱ ἐκδόται.

Τὸ παρελθὸν ἔτος, ἡμέραν τινὰ τοῦ Αὐγούστου, ἀνὴρ καλοσυνδεδυμένος καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς ἦλθεν εἰς τὴν μετρίαν κατοικίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Βιὲ Κολομβιέ.

ανίζουσα και τὰ βεγγαλικά φῶτα ἀναφθέντα. Οἱ ὀλίγιστοι οἵτινες ἔμειναν συνήχθησαν εἰς τὴν ἀποβάθραν, αἱ δὲ λέμβοι μετὰ βεγγαλικῶν φώτων περιεκύκλωσαν τὸ φθάσαν ἀτμόπλοιο.

Ἄλλ' ὦ! τοῦ θαύματος! Καὶ πάλιν ἀπάτη!

Δὲν ἦτον οὔτε τώρα τὸ ἀτμόπλοιο τοῦ κ. Γουδῆ, ἀλλ' αἱ «Ἀθῆναι» τῆς Πανελληνίου, ἐρχόμεναι ἐκ Κορίνθου.

Ἐφυγον κατὰ συνέπειαν καὶ οἱ ὀλίγοι ἐναπομείναντες καὶ μόλις τὴν δευτέραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν ἔφθανε τὸ φέρον τὸν κ. Δηληγιάννην ἀτμόπλοιο.

Ὅλα ἀποτυχία!

Ἐνῶ πρό τινων ὥρων θὰ μετεβαιεν ἐν θριάμβῳ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ θὰ ἔβλεπεν ἐκ τοῦ ἐξώστου αὐτοῦ χιλιάδας πολιτῶν περιμένοντας νὰ τὸν ἀκούσωσι, τώρα διέρχεται ἀθουρίδως τὰς ἐρήμους ὁδοὺς τῆς βαθέως κοιμωμένης πόλεως καὶ δὲν συναντᾷ εἰμῆ—τί κακὸς οἰωνός!—τὴν σβύνοντα πρὸ τῆς διαβάσεώς του τοὺς φανούς τοῦ φωταερίου...

Οὔτε ὑποδοχὴ, οὔτε λόγος λοιπὸν τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ἄλλ' ὁ μόνος σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἦλθεν ἐνταῦθα ἦσαν τὰ δύο εὐλογημένα αὐτὰ πράγματα.

Ἐπρεπε λοιπὸν ν' ἀναπληρωθῆ ἡ ἀποτυχία αὕτη. Καὶ θὰ συνεσκέφθησαν, βεβαίως καὶ θ' ἀπεφάσισαν, διότι τὴν 11ην ὥραν τῆς πρωίας τῆς χθὲς διεχύθησαν ἀνα τὰς ὁδοὺς οἱ λούστοροι μὲ τὸ «ἔκτακτον παράρτημα τῶν ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως».

Ἐπειδὴ, ἔλεγε τὸ παράρτημα, τὸ φέρον τὸς κ. κ. Δεληγιάννην, Ζυγομαλᾶν κλπ. ἀτμόπλοιο ἐφθασεν ἀργά, ἀνεβλήθησαν διὰ σήμερον τὴν 5 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἢ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω βουλευτὰς ἐκ μέρους τῆς πόλεως προσφώνησις καὶ ἡ ἀντιφώνησις τοῦ κ. Δεληγιάννη.

λαοῦ τὴν 5 ὥραν μ. μ. τῆς χθὲς. Οἱ κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἐξῶσται ἦσαν πλήρεις κυριῶν. Κκι τὸ πλῆθος ὄλοεν νύξανε. Διότι ἀδιακόπως ἤρχοντο καὶ συνεσωρεύοντο καὶ ἐξεχειλίζεν ἡ ὁδός. Κατεγίνοντο εἰς διαλόγους οἱ μὲν, ἐθεῶντο φιλοσοφικῶς τὸ πλῆθος οἱ δὲ, ἐξέχαναν εἰς τοὺς ἐξώστας οἱ ἄλλοι, ὅτε βροντώδης φωνὴ ἔκαμε πάντας νὰ στραφῶσι πρὸς τὸν ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου ἐξώστην.

Ἦτον ὁ κ. Καλλιωντζῆς ὁ μέλλων νὰ προσφωνήσῃ. Ἄμείσως ἐφάνη ἀπέναντι καὶ ὁ κ. Δεληγιάννης. Ὁ λαὸς τὸν ἐχαιρέτισε διὰ χειροκροτημάτων, ἤκούσθησαν δὲ καὶ φωναί τινες («Ζήτω ὁ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως»).

Ὁ κ. Καλλιωντζῆς διηρμήνευσε τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πόλει, νύχθη δὲ τὴν συγρότησιν συμπαγοῦς ἀτιπολιτεύσεως.

Ὁ κ. Δεληγιάννης εἶπεν ἀρετὰ, ἀλλ' οὐδὲν εἶπεν.

«Διαφωνοῦμεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν». «Ἦγωνίσθημεν ὀλίγοι κατὰ πολλῶν». «Ἡ Κυβέρνησις ὑποστηρίζει τὴν συναλλαγὴν.»

Αὐτὸ ἦτον ὅλον τὸ κατηγορητήριον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλον τὸ πρόγραμμά του. Τὰ λοιπὰ ἀφώρων περὶ τῶν συναθροίσεων τοῦ λαοῦ, τὰς ὁποίας, εἶπεν, ὄχι μόνον δὲν ἀποκρούει, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐνισχύει.

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἀπεχώρησεν ἐν σιγῇ.

Ἐνομιζομεν ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀντιτάξωμεν αὐτὸν κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ὁ λόγος του διέλυσε τὰς ἐλπίδας μας ταύτας· τὸ πλῆθος διελύθη ἐν ἀπογοητεύσει, πεισθὲν ὅτι ἀλλαγὴ πρέπει ν' ἀναζητήσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἄχαϊός.

Ἡ πρὸ τοῦ ξενοδοχείου αἱ «Πάτριαι» ὁδὸς ἦτο πλήρης

— Κύριε ἰατρὲ, τῷ εἶπεν, ὀνομάζομαι Λαγγάρδ, εἶμαι ἀπεσταλμένος ὑπὸ τοῦ συναδέλφου καὶ φίλου σας δόκτορος Β... τοῦ ὁποίου ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή· εὐαρεστήθητε νὰ τὴν ἀναγνώσητε.

— Ὁ φίλος, κύριε, εἶπεν ὁ ἰατρὸς, ἀφοῦ τὴν ἀνέγνω, σὰς συνιστᾷ θερμότεα· τί ὀφείλω νὰ πράξω διὰ νὰ σας εὐαρεστήσω;

— Νὰ παράσχητε τὴν ἀρωγὴν σας εἰς δυστυχῆ νεάνιδα προσβληθεῖσαν ἐσχάτως ὑπὸ φρενοβλαβείας.

Ἐῶ διδάκτωρ Β... θὰ σὰς εἶπεν ὅτι ὅλον τὸν καιρὸν μου ἔχω ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἐπιστήμην· συγγράφω καὶ ἀπὸ πολλοῦ παρήτησα πᾶσαν θεραπείαν.

— Μάλιστα, μάλιστα, γνωρίζω· ἀλλὰ καὶ τι μὲ λέγει ὅτι ἡ προσφιλὴς μοι ἀσθενὴς μόνον εἰς ὑμᾶς πρέπει νὰ ἀνατεθῆ, καὶ ὅτι ἐκτὸς ὑμῶν οὐδὲν δύναμαι νὰ ἐλπίζω. Ἡ νεάνις εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα, ἰατρὲ· μόνον νὰ τὴν ἴδητε καὶ νὰ θελήσητε νὰ τὴν θεραπεύσητε. ὦ! θὰ τὴν θεραπεύσητε, εἶμαι περὶ τούτου πεπεισμένος. Ἀκούσατέ με, ἰατρὲ, ἀκούσατέ με· ἡγόρασα μικρὰν οἰκίαν καὶ κῆπον ἐν Σατοῦ, ὅπου ἐνεκατέστησα τὴν δυστυχῆ πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Μετὰ ταῦτα θὰ ἀφηγῆθῶ πῶς ἡ δυστυχὴς κόρη ἀπώλεσε τὸ λογικόν, ἤδη σὰς προτείνω ν' ἀφήσητε τὸν οἶκόν σας καὶ ν' ἀποκατασταθῆτε ἐν τῷ οἰκίσκῳ τοῦ Σατοῦ, ὅστις θὰ γίνῃ καὶ δικὸς σας, διότι ἐγὼ δὲν κητοικῶ ἐκεῖ. Δὲν θέλω, ἰατρὲ, δὲν θέλω νὰ ἀφήσητε τὴν πολύτιμον ἐργασίαν σας· θὰ λάβητε τὰ βιβλία τὰ χειρό-

γραφά σας καὶ ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Σηκουάνα ἐν μέσῳ τῆς σιωπῆς, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ὁ γόνιμος νοῦς, ἐν τῇ γαλήνῃ θελκτικῆς μοναξίας, ἔχοντες πλησίον, ἐνώπιον ὑμῶν, τὴν ἀσθενῆ, θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐργασθῆτε ὅσον θέλετε. Θὰ ἔχητε ὑπὸ τὰς διαταγὰς σας ὅσους ὑπηρετὰς κρίνετε ἀναγκαίους καὶ θὰ τοὺς ἐκλέξητε σεις. Δὲν κάμνω λόγον, ἰατρὲ, περὶ τῆς ἀντιμισθίας, ἦν θὰ ὀρίσητε. Δόξα τῷ Θεῷ, ἔχω περιουσίαν, διὰ ν' ἀμείβω ἐπαρκῶς τὰς πρὸς ἐμὲ ἀποδιδόμενας ὑπηρεσίας. Διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ οἴκου σας θὰ σὰς δώσω εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα χιλιάδας φράγκων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ δύναμαι ν' ἀνοίξω δι' ὑμᾶς πίστωσιν ἀπεριόριστον εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Γαλλίας.

Ὁ ἰατρὸς ἐδίστασεν ἀκόμη ἰκανῶς, ἀλλὰ τέλος πεισθεὶς οὐχὶ ἀπὸ τὰς λαμπρὰς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Λαγγάρδ, ὅσον ἀπὸ τὴν εἰλικρινεῖαν, τὸν περιπαθῆ τόνον τῆς φωνῆς του καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποίαν ἐνέπνεε, παρεδέχθη. Αὐθημερὸν δὲ τὴν ἐσπέραν, ἀφοῦ παρέλαβε τὰ βιβλία του, ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν ἀπεχωρίζετο, ἐγκατελίμπανε τὴν ὁδὸν «Βιὲ Κολομβιὲ» καὶ ἐγκαθίστατο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σατοῦ.

Ἄν καὶ εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ παραλάβῃ πολλοὺς δούλους, διετήρησε μόνον τὴν γηραιὰν ὑπηρετρίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο συνειθισμένος, καὶ ἦτις ὑπὸ τὴν μαγειρικὴν ἐποψίν ἐγνώριζε πάσας τὰς κλίσεις του, ἀπλᾶς ἄλλως, καὶ παρέλαβεν ἄλλην τινα γυναῖκα ἵνα ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς ἀσθε-